

Olsztyn, dn. 14.06.2018 r.

Nr rejestru zabytków: A-4476

DECYZJA NR 258/2018
W SPRAWIE WPISANIA ZABYTEKU DO REJESTRU ZABYTEKÓW

Na podstawie art. 104 i 105§1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. DzU z 2017r., poz. 1257 z późn. zmianami) oraz w związku z art. 8, art. 9 ust. 1 i ust. 2, art. 89 ust. 2 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. DzU z 2017r., poz. 2178 z późn. zmianami), w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego z urzędu,

**WARMIŃSKO-MAZURSKI
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTEKÓW
W OLSZTYNIE**
orzeka:

- 1. Wpisać do rejestru zabytków nieruchomości województwa warmińsko-mazurskiego zespół budowlany dawnych koszar piechoty, następnie wojsk chemicznych, położony przy alei Wojska Polskiego i alei Broni w Biskupcu, powiat olsztyński, na który składają się następujące budynki:**

- 1) budynek położony na działce nr 43/10 (Al. Wojska Polskiego 10);
- 2) budynek położony na działce nr 43/68 (Al. Wojska Polskiego 12);
- 3) budynek położony na działce nr 43/12 (Al. Wojska Polskiego 12a);
- 4) budynek położony na działce nr 43/28;
- 5) budynek położony na działce nr 43/67 (Al. Wojska Polskiego 12b);
- 6) budynek położony na działce nr 43/34 (Al. Broni 1a);
- 7) budynek położony na działce nr 43/33 (Al. Broni 1b);
- 8) budynek położony na działce nr 43/40 (Al. Broni 1c);
- 9) budynek położony na działce nr 719/4;
- 10) budynek położony na działce nr 719/4;
- 11) budynek położony na działce nr 43/19 (Al. Broni 1i);
- 12) budynek położony na działce nr 43/39 (Al. Broni 1j);
- 13) budynek położony na działce nr 43/36 (Al. Broni 1k);
- 14) budynek położony na działce nr 43/31 (Al. Broni 1f)
- 15) budynek położony na działce nr 43/24 (Al. Broni 1l)
- 16) budynek położony na działce nr 43/1 (Al. Broni 1h);
- 17) budynek położony na działce nr 43/1;
- 18) budynek położony na działce nr 43/1;

wraz z terenem obejmującym działki ewidencyjne o numerach: 43/1, 715, 716, 43/23, 43/24, 43/30, 43/26, 43/56, 43/57, 43/36, 43/31, 43/22, 43/43, 43/44, 43/6, 43/40, 43/41, 43/42, 43/33, 43/32, 43/34, 43/29, 43/28, 43/10, 43/48, 43/67, 43/68, 43/50, 43/12, 719/5, 719/2, 719/4, 719/3, 719/1, 719/6, 43/19, 4 3/39, 43/38, 43/37, 43/20, obręb 3 miasta Biskupiec.

Granice zespołu koszar oraz składające się na niego budynki zostały przedstawione na załączniku nr 1 do niniejszej decyzji.

2. Umorzyć postępowanie administracyjne w części dotyczącej działki ewidencyjnej nr 718 obręb 3 miasta Biskupiec.

UZASADNIENIE

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków w dniu 19.09.2007r., wydał decyzję (sygn. IZAR(jd)-4100/5-47/07) wpisującą do rejestru zabytków województwa warmińsko-mazurskiego: „Zespół dawnych koszar piechoty, następnie wojsk chemicznych przy Alei Wojska Polskiego w Biskupcu, powiat olsztyński, obejmujący działki z numerami: 43/1, 43/2, 43/23, 43/24, 43/30, 43/26, 43/35, 43/36, 43/4, 43/31, 43/22, 43/43, 43/44, 43/6, 43/40, 43/41, 43/42, 43/33, 43/32, 43/34, 43/29, 43/28, 43/10, 43/48, 43/49, 43/50, 43/12, 43/45, 43/19, 43/39, 43/38, 43/37, 43/20, obręb 3 miasta Biskupiec (trzydzieści trzy działki), w skład którego wchodzi osiemnaście historycznych budynków koszarowych, oraz zachowane od strony wschodniej (wzdłuż alei Wojska Polskiego) i od strony północnej (wzdłuż Alei Broni.) pierwotne ogrodzenie kompleksu”

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego decyzją z dnia 26.03.2008r., sygn. DOZ-500-BKW-44[8173]/07, uchylił ww. decyzję i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia (data wpływu do tut. urzędu: 30.01.2017r.). Powodem uchylecia decyzji było niewłaściwe rozpoznanie stron postępowania. Ponownie rozpatrując sprawę zastosowano przepisy artykułu 49 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Kpa), zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Przepisem szczególnym w tym wypadku jest artykuł 94 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (u.o.z.o.z) w myśl którego w postępowaniach administracyjnych dotyczących m.in. historycznych zespołów budowlanych, strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach wojewódzkiego konserwatora zabytków przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania.

W toku postępowania zgromadzono następujące dowody i publikacje:

1. Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa, Zespół koszar, Biskupiec, Al. Wojska Polskiego/Al. Broni, autor: mgr Urszula Ulatowska, październik 2005r.
2. J. Sikorski, Zespół koszar w Biskupcu (blok koszarowy 1 f, działka bud. 43/3).
3. Dokumentacja fotograficzna sporządzona 25.10.2017r., 02.02.2018r.
4. Protokoły kontroli oraz dokumentacja fotograficzna działki nr 718 obręb 3 z dnia 08.05.2018r. i 15.05.2018r.
5. Fotografie archiwalne dostępne w domenie publicznej (<http://www.bildarchiv-ostpreussen.de>).
6. Mapa opracowana na podstawie Stadtplan Bischofsburg stand: ca. 1939.
7. Archiwalna mapa topograficzna w skali 1:25 000 tzw. Messtischblatt, z 1928r. (http://maps.mapywig.org/m/German_maps/series/025K_TK25/2191_Bischofsburg_1935.jpg)

Na podstawie zebranego materiału dowodowego stwierdzono, co następuje. Zespół koszar jest usytuowany w południowo-zachodniej części Biskupca, przy drodze prowadzącej do Olsztyna, w narożniku wyznaczonym przez dwie ulice: aleję Wojska Polskiego (od wschodu) oraz aleję Broni (od północy). Rozmieszczony jest na terenie wpisanym w kształt wydłużonego prostokąta, wzdłuż osi północny-zachód, południowy-wschód. Od strony wschodniej i północnej zachowane jest w znacznej części pierwotne ogrodzenie – betonowe słupy, między którymi rozmieszczone są przesła złożone z metalowych prętów połączonych dwoma taśmami płaskownika na nity – zawierające furty i bramy.

Dzisiejszy kształt zespołu koszar w Biskupcu jest wynikiem dwóch faz budowy. Starsza część zespołu została wzniesiona w latach 1898-1899. Początkowo należała ona do miasta, a wojsko – jednostki 2. Batalionu Pułku Piechoty Nr 146 z Królewca – jedynie dzierżawiło budynki. W roku 1934

wojsko wykupiło zajmowane przez siebie budynki, po czym przystąpiło do rozbudowy zespołu. Po roku 1945 w koszarach, przez wiele lat, stacjonowały jednostki wojsk chemicznych.

Zabudowa części starszej zlokalizowana jest po stronie wschodniej i rozmieszczona z trzech stron prostokątnego placu apelowego (obecna dz. ewid. nr 719/5). Są to budynki murowane z cegły, o otynkowanych elewacjach, zdobionych detalem z cegły klinkierowej.

Od północy, wzdłuż dłuższego boku placu, znajdują się dwa bliźniacze koszarowce (**nr 6 i 8**) oraz umieszczony między nimi budynek kuchni ze stołówką (**nr 7**). Koszarowce zostały wzniesione na planie litery E, liczą cztery kondygnacje, są nakryte dachami czterospadowymi z pokryciem z dachówki ceramicznej. Elewacje wzdłużne są rozczłonkowane trzema ryzalitami, od strony północnej wydatnymi, od południowej – nieznacznymi. Ryzality znajdują się również w elewacjach bocznych. Ryzality centralne w elewacji południowej oraz w elewacjach bocznych są zakończone trójkątnymi szczytami. Budynki nr 6 i 8, po adaptacji na mieszkania, posiadają użytkowe poddasze doświetlone wtórnymi lukarnami. Budynek nr 7 jest założony na nieregularnym planie, zbliżonym do krzyża greckiego. Posiada jednokondygnacyjną, zróżnicowaną bryłę, przykrytą dachem wielospadowym z centralnie usytuowanym, wysokim kominem murowanym z cegły ceramicznej (współczesnym).

Od zachodu plac apelowy zamknięty jest parterowym budynkiem (**nr 9**) na rzucie wydłużonego prostokąta, przykrytym dachem dwuspadowym z dachówką ceramiczną (współczesną-budynek po pracach adaptacyjnych). Obok, po stronie północnej, znajduje się budynek mieszczący dawniej ustępy (**nr 10**) – założony na rzucie prostokąta, dwukondygnacyjny, nakryty dachem czterospadowym z dachówką ceramiczną karpiówką, z ryzalitem zakończonym dekoracyjnym trójkątnym szczytem na osi elewacji frontowej.

Po wschodniej stronie placu znajduje się dawna wozownia (**nr 4**) na planie wydłużonego prostokąta, dwukondygnacyjna, przykryta dachem płaskim. Obok, w kierunku północno-wschodnim, usytuowany jest budynek mieszczący dawniej ustępy (**nr 5**) o bryle bliźniaczej do budynku nr 10.

Równolegle do alei Wojska Polskiego, wzdłuż ukośnej linii rozmieszczone są kolejno od strony południowej: kasyno oficerskie (**nr 3**) – o nieregularnym rzucie, dwukondygnacyjne, przykryte dachem wielospadowym (po kompleksowych pracach adaptacyjnych); budynek sztabu (**nr 2**) – na rzucie zbliżonym do prostokąta, dwukondygnacyjny, przykryty dachem wielospadowym z dachówką ceramiczną esówką, z ryzalitem w narożniku przykrytym dachem wieżowym z dachówką ceramiczną karpiówką, zwieńczonym iglicą; budynek koszarowy (**nr 1**) – założony na rzucie litery U, dwukondygnacyjny, przykryty dachem czterospadowym z dachówką ceramiczną esówką, z niewielkimi lukarnami przykrytymi daszkami pulpitowymi.

Wzdłuż północnego boku placu apelowego zachowany jest szpaler drzew wyznaczający główną oś komunikacyjną w zespole, prowadzącą od bramy wjazdowej we wschodniej części (od alei Wojska Polskiego).

Zabudowa części późniejszej zlokalizowana jest w centralnej i zachodniej części zespołu. W centrum znajdują się budynki koszarowe i sztabowy. Są to obiekty murowane z cegły, na rzucie prostokąta, 2 lub 3-kondygnacyjne, o prostej bryle, z wysokimi, czterospadowymi dachami krytymi dachówką ceramiczną esówką, o pozbawionych detalu, tynkowanych elewacjach. Budynek sztabowy (**nr 14**) zlokalizowany jest po stronie północnej, wzdłuż głównej osi komunikacyjnej. Poniżej, wokół prostokątnego placu w formie zieleńca (obecna dz. ewid. nr 43/38), usytuowane są trzy budynki koszarowe (**nr 11, nr 12, nr 13**) rozmieszczone na planie litery U otwartej w kierunku północnym. Budynki zaadaptowano na mieszkania i docieplono styropianem, jednak ich gabaryty, kształt dachu i bryły oraz artykulacja elewacji są niezmienione.

W części zachodniej ulokowano zabudowania gospodarcze: stajnie, wozownie, warsztaty itp. (**nr 15, nr 16, nr 17, nr 18**). Budynek nr 15 umieszczony jest po północnej stronie głównej osi komunikacyjnej. Posiada bryłę opracowaną analogicznie jak budynki nr 11-14, obecnie jest przebudowany i adaptowany na biura oraz magazyny. Obok niego znajduje się wtórny budynek

niezwiązany z zespołem koszar. Zespół koszar zamykają od strony zachodniej parterowe budynki nr 16-18. Budynki o numerach 16 i 18 założone są na planie litery L, budynek nr 17 na planie prostokąta. Budynek nr 16 nakryty jest dachem czterosпадowym z charakterystycznymi trójkątnymi lukarnami, budynek nr 17 ma dach wysoki, dwuspadowy, rozcłómkowany trójkątnymi lukarnami, budynek nr 18 - dach dwuspadowy, o niewielkim nachyleniu połaci dachowych. Budynki są otynkowane, cokoły budynków nr 16 i 18 wykończone są cegłą klinkierową.

Pomiędzy częścią gospodarczą, a budynkiem nr 13, po południowej stronie głównej osi, wybudowano trzy rzędy wtórnych garaży.

Południową część zespołu (obecnie działki ewidencyjne nr: 716, 718, 719/1 i 719/3) zajmowała strzelnica. Pod względem funkcjonalnym i historycznym jest to obszar nierozzerwalnie związany z zespołem koszar. Na działce ewidencyjnej nr 716 usytuowany jest kamienny kulochwyt flankowany nasypem. Na działkach nr 719/1 i 719/3 fragmentarycznie zachowane są nasadzenia drzew oddzielające strzelnicę od zabudowań. Nawierzchnia na ww. działkach jest nieutwardzona, trawiasta. W ocenie tut. organu pierwotne przeznaczenie działek nr 716, 719/1 i 719/3 nadal jest czytelne, ale fragment terenu strzelnicy, w granicach działki nr 718, został nieodwracalnie przekształcony na skutek inwestycji budowlanej polegającej na budowie budynku komunalnego. Wykonano tam wykop pod fundamenty oraz podkłady betonowe. Z tego powodu postępowanie w sprawie wpisu do rejestru zabytków w części dotyczącej przedmiotowej działki ewidencyjnej stało się bezprzedmiotowe i zostaje umorzone, zgodnie z art. 105§1 Kpa.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz biorąc pod uwagę wiedzę historyczną na temat przedmiotowego zabytku, W-M WKZ w Olsztynie uznał za celowe dokonanie wpisu do rejestru zabytków nieruchomości województwa warmińsko-mazurskiego obiektu wymienionego w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

W przypadku omawianego obiektu możemy mówić o wartości historycznej o której decydują czas powstania, pierwotne przeznaczenie oraz dzieje budowlane. Wartość ta przejawia się również w charakterze dokumentalnym. Obecność jednostek wojskowych, a co za tym idzie, wzniesienie kompleksów budynków służących wojsku, stanowiło niegdyś ważny etap w życiu miejscowości, wiązało się z jej rozwojem gospodarczym i społecznym. Dlatego też władze miast podejmowały wszelkie działania, aby na ich terenie znalazła się jednostka wojskowa. Podobnie jak w przypadku innych miast, stacjonowanie jednostki wojskowej w Biskupcu podnosiło rangę miejscowości. Garnizon wojskowy powstał na terenie Biskupca już w roku 1852, jednakże miasto było biedne i początkowo żołnierze stacjonowali w prowizorycznych barakach. Sytuacja taka mogła zaważyć na dalszych losach garnizonu, dlatego władze miasta dążyły do jej poprawy i starania te ostatecznie zakończyły się sukcesem. Nie ulega zatem wątpliwości, iż historia zespołu dawnych koszar przy alei Wojska Polskiego i alei Broni w Biskupcu jest nierozzerwalna z historią miasta oraz historią lokalnej społeczności, a także stanowi o zachowaniu przez miasto jego tożsamości kulturowej. Ponadto, na terenie Warmii i Mazur obecnych było niegdyś wiele jednostek wojskowych, można wręcz stwierdzić, iż była to jedna z cech charakterystycznych tego regionu, tym samym zespół koszar w Biskupcu jest również elementem krajobrazu kulturowego województwa.

Zespół koszar posiada także wartość artystyczną – jest to przemyślany nie tylko pod względem funkcjonalnym, ale i kompozycyjnym układ, który do dzisiaj, w granicach objętych wpisem do rejestru zabytków, nie został przekształcony w stopniu prowadzącym do utraty tych wartości. Budynki powstałe w I fazie budowy otrzymały bogatą formę architektoniczną utrzymaną w duchu historyzmu, operującą wymiennie – w zależności od funkcji poszczególnych obiektów w zespole – jednolitym wachlarzem rozwiązań formalnych, konstrukcyjnych i materiałowych. Obiekty wybudowano wg obowiązujących wówczas wzorców użytkowych charakterystycznych dla zespołów koszarowych stąd do dzisiaj możliwe jest odczytanie ich pierwotnego przeznaczenia. Budynki powstałe w późniejszym etapie utrzymane są w stylistyce modernistycznej, oddziałują estetycznie

poprzez swoją prostotę i symetrię formy. Zespół koszar wyróżnia się na tle architektury miasta i stanowi ważny element w jego krajobrazie kulturowym.

Wartość naukowa zespołu koszar polega na tym, że jest on dokumentem budownictwa koszarowego z terenu dawnych Prus Wschodnich z końca XIX w. oraz z lat 30. XX w. Ponadto stanowi on źródło historyczne do badań nad rozwojem przestrzennym Biskupca oraz jego zabudowę. Zespół dokumentuje istotny moment w rozwoju miasta, jakim było ulokowanie jednostki wojskowej. Obrazuje on również rozwój tendencji i nurtów artystycznych w architekturze, w szczególności budownictwie koszarowym, a czytelna w stylistyce obiektów dwufazowość zespołu dodatkowo wpływa na jego wartość jako przedmiotu badań z w tym zakresie. Wartość naukową oraz historyczną podnosi autentyczność stanu zachowania. Pomimo częściowych zmian, mających na celu przystosowanie budynków wojskowych do nowych funkcji (mieszkania, biura, warsztaty) oraz wprowadzenia współczesnej zabudowy garażowej na teren zespołu, cały kompleks zachował czytelny układ kompozycyjny oraz architekturę poszczególnych obiektów.

Niniejszą decyzją Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków wpisał do rejestru zabytków również teren zajmowany przez zespół koszar piechoty, w granicach nieruchomości gruntowych wymienionych w sentencji decyzji, z uwzględnieniem zmian numeracji działek ewidencyjnych wynikłych z podziałów i scaleń gruntów, które miały miejsce w czasie prowadzenia postępowania. Na podstawie archiwalnych map można stwierdzić, że granice zespołu odpowiadają historycznym uwarunkowaniom. Ponadto, ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami definiuje historyczny zespół budowlany jako powiązaną przestrzennie grupę budynków, wskazując jednoznacznie, że ochrona konserwatorska nie może ograniczać się wyłącznie do ochrony obiektów budowlanych tworzących ten zespół, ale musi również uwzględniać ochronę obszaru, w obrębie którego te relacje przestrzenne występują. Wpis do rejestru zabytków ma na celu zapewnienie właściwym organom kontroli nad wszelkimi aspektami gospodarki nieruchomością zabytkową, w tym wypadku zespołu. Nie można chronić zapewniających integralność zespołu wartości takich jak: układ kompozycyjny (rozplanowanie budynków, ich powiązanie z otoczeniem, aranżacja przestrzeni wokół nich: układ placów, kompozycja zieleni, układ komunikacyjny), wynikające z funkcji historyczne ukształtowanie terenu, bez wpisu do rejestru zabytków nieruchomości gruntowych obejmujących obszar zespołu.

W tym miejscu należy także wymienić wartości poszczególnych obiektów wchodzących w skład zespołu mające wpływ na jego walory zabytkowe jako całości. Są one zróżnicowane ze względu na stan zachowania. W przypadku wszystkich obiektów są to: kształt i gabaryty bryły, kształt i rodzaj pokrycia dachu, artykulacja elewacji. W przypadku obiektów o numerach według decyzji: 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 jest to również opracowanie elewacji i detal elewacyjny. W przypadku budynku nr 18 są to także okucia (koniowiązy) świadczące o jego dawnym użytkowaniu. W przypadku budynków nr 3 i 7 są to dodatkowo zachowane historyczne egzemplarze stolarki okiennej i drzwiowej (zewnątrznej).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b. u.o.z.o.z., ochronie podlegają m.in. takie zabytki nieruchome jak zespoły budowlane, które zdefiniowano w art. 3 pkt 13 cyt. ustawy jako powiązaną przestrzennie grupę budynków wyodrębnioną ze względu na formę architektoniczną, styl, zastosowane materiały, funkcję, czas powstania lub związek z wydarzeniami historycznymi. Zespół dawnych koszar piechoty przy alei Broni i alei Wojska Polskiego w Biskupcu stanowi taki zabytek, a zebrane w sprawie dowody, przywołane w decyzji, potwierdzają, że, posiada wartości o których mowa w art. 3 u.o.z.o.z.: historyczną, naukową i artystyczną, w stopniu wskazującym na wystąpienie interesu społecznego w jego zachowaniu, co rodzi konieczność objęcia go wzmocnioną ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków. W-M WKZ przez interes społeczny rozumie nie tylko interes właścicieli zabytkowych obiektów, ale także interes państwa i obywateli jako zbiorowości w zapewnieniu ochrony zabytkowi wymienionemu w rozstrzygnięciu.

Biorąc pod uwagę zasadę ochrony zabytków bez względu na stan zachowania (art. 6 ust. 1 u.o.z.o.z.) pierwszoplanowego znaczenia przy ocenie wartości zabytkowej przedmiotowego obiektu nie mają jego przekształcenia, spowodowane czynnikami naturalnymi bądź innymi, ale to, że ten obiekt, z punktu widzenia historycznego i artystycznego, przedstawia wartości materialne i niematerialne będące świadectwem minionej epoki (art. 3 pkt 1 u.o.z.o.z.).

Zgodnie z art. 89 ust. 2 u.o.z.o.z., organem ochrony zabytków na terenie Województwa Warmińsko- Mazurskiego jest Wojewoda Warmińsko-Mazurski, w imieniu którego zadania i kompetencje w tym zakresie, wykonuje Warmińsko- Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków. Do jego zadań należy m.in. prowadzenie rejestru zabytków (art. 8 u.o.z.o.z.) i wydawanie decyzji administracyjnych o wpisie zabytku do rejestru zabytków (art. 9 u.o.z.o.z.).

W związku z powyższym orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 49 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 94 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, o wydaniu niniejszej decyzji strony zostaną zawiadomione przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które należy złożyć za pośrednictwem tutejszego urzędu w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowej decyzji. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie lub inne zwyczajowo przyjęte w danej miejscowości publiczne ogłoszenie.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załączniki:

1. Załącznik graficzny nr 1

WARMIŃSKO-MAZURSKI
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW

Dariusz Barton

Otrzymują:

1. Strony postępowania – w drodze obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania.

Do wiadomości:

1. Starostwo Powiatowe w Olsztynie, Plac Bema 5, 10-516 Olsztyn
2. Burmistrz Biskupca, Aleja Niepodległości 2, 11-300 Biskupiec
3. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa
4. Sąd Rejonowy w Olsztynie, VI Wydział Ksiąg Wieczystych, ul. Erwina Kruka 44, 10-543 Olsztyn

aa

Załącznik nr 1 do decyzji W-M WKZ nr **258** /2018 z dn. **14** czerwca 2018r., znak: IZAR.5140.1.1.2018.jk

Kolorem niebieskim zaznaczono granice zespołu budowlanego koszar. Kolorem czerwonym zaznaczono budynki składające się na zespół budowlany koszar, numeracja budynków jest zgodna z sentencją decyzji.

WARMIŃSKO-MAZURSKI
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW
Dariusz Barton

